

3.3.11.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med kommissionens flertal i, at en bestemmelse med et indhold svarende til offentlighedslovens § 6, stk. 1, bør finde anvendelse i sager om tvangsindgreb. Der henvises til lovforslagets § 4.

Som nævnt ovenfor under pkt. 3.3.11.1 pålægger offentlighedslovens § 6 alene myndighederne en pligt til at gøre notat om visse oplysninger. Justitsministeriet er af de grunde, der af anført af kommissionens flertal, enig i, at der herudover bør indføres en bestemmelse om, at der i tilfælde, hvor myndigheden under gennemførelsen af et tvangsindgreb finder, at den, som indgrebet er rettet imod, har tilsidesat regler i lovgivningen mv., skal udarbejdes en rapport om udførelsen af indgrebet, som efterfølgende udleveres til den pågældende borger eller virksomhed.

Justitsministeriet er endvidere enig med kommissionens flertal i, at der i tilfælde, hvor myndigheden ikke finder, at den, som indgrebet rettes imod, har tilsidesat regler i lovgivningen mv., bør være pligt for myndigheden til at udfærdige og udlevere en rapport om udførelsen af indgrebet, hvis parten fremsætter begæring herom.

Der henvises til lovforslagets § 8.

3.3.12. Klageadgang

3.3.12.1. Kommissionens forslag

Kommissionens flertal finder ikke, at myndighedens beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb skal kunne påklages umiddelbart i forbindelse med den underretning, som myndigheden efter kommissionens forslag skal give forud for gennemførelsen af beslutningen om iværksættelse af et tvangsindgreb. I stedet indebærer kommissionens forslag, at parten på dette tidspunkt gives adgang til at fremsætte indsigelser mod den truffe beslutning, hvorefter myndigheden er forpligtet til at overveje, om beslutningen bør fastholdes (se pkt. 3.3.9 ovenfor).

Kommissionen har herudover overvejet, hvorvidt der bør foreslås generelle regler, der regulerer spørgsmålet om klageadgang i forbindelse med andre beslutninger om iværksættelse af tvangsindgreb, herunder navnlig i de tilfælde, hvor myndigheden – efter parten har fremsat indsigelser – fastholder en tidligere beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb, og i de tilfælde, hvor myndigheden iværksætter et tvangsindgreb uden varsel.

Kommissionen finder, at det på den ene side kan anføres, at adgangen til at få en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb prøvet i en klageinstans inde-

bærer en yderligere retssikkerhedsgaranti for parten. På den anden side kan det efter flertallets opfattelse anføres, at indførelsen af en generel klageadgang alene ville have begrænset retssikkerhedsmæssig betydning, idet klageinstansen i en række tilfælde reelt ikke ville have noget at efterprøve (f.eks. hvis der er tale om en stikprøvekontrol).

Endvidere anfører kommissionen, at indførelsen af en generel adgang til at klage over beslutninger om iværksættelse af tvangsindgreb ville være yderligere ressourcekrævende for myndighederne.

På baggrund af en samlet afvejning af de nævnte hensyn finder kommissionens flertal ikke, at der bør fastsættes generelle regler om adgang til at klage over beslutninger om iværksættelse af tvangsindgreb.

Regler om klageadgang må således efter kommissionens opfattelse i givet fald fastsættes ud fra en afvejning af de hensyn, der gør sig gældende på det enkelte forvaltningsområde.

Kommissionen har endvidere overvejet, hvorvidt der bør fastsættes særlige regler om opsættende virkning.

Kommissionen anfører, at spørgsmålet om, hvorvidt en klage har opsættende virkning, i nogle tilfælde er direkte reguleret i loven. I tilfælde, hvor der ikke i loven er taget stilling til spørgsmål om opsættende virkning, har klagen ikke uden videre suspensiv virkning. Spørgsmålet om opsættende virkning må i så fald afgøres ud fra en – i nogle tilfælde ganske kompliceret – afvejning af forskellige almindelige hensyn. Det må i den forbindelse tillægges vægt, om underinstansens afgørelse i væsentlig grad vil miste sin betydning, eller om øjemedet hermed vil forspildes, hvis klagen har opsættende virkning. Samtidig må det i den samlede afvejning indgå, om klageadgangen vil blive gjort mere eller mindre illusorisk, hvis klagen i det konkrete tilfælde ikke tillægges opsættende virkning.

Kommissionen finder, at de eksisterende regler og principper vedrørende spørgsmålet om opsættende virkning må anses for tilstrækkelige. Der er således efter kommissionens opfattelse ikke behov for at fastsætte særlige regler herom på det omhandlede område.

Der henvises til betænkningens side 133ff.

3.3.12.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig i, at myndighedens beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb ikke skal kunne påklages i forbindelse med den underretning, som myndigheden skal give forud for gennemførelsen af beslutningen om iværksættelse af et tvangsindgreb. I stedet foreslås – i overensstemmelse med flertallets